

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 26/23

Luxemburg, 15 februari 2023

Arresten van het Gerecht in de zaken T-606/20 en T-607/20 | Austrian Power Grid e.a. / ACER

Het Gerecht bevestigt dat het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) over versterkte bevoegdheden beschikt om individuele besluiten over grensoverschrijdende kwesties te nemen

Zo is ACER bevoegd om voorstellen van transmissiesysteembeheerders te wijzigen teneinde ervoor te zorgen dat deze voorstellen overeenstemmen met het energierecht van de Unie, zonder daarbij gebonden te zijn aan eventuele, tussen de bevoegde nationale regulerende instanties overeengekomen punten

Verordening 2017/2195 van de Europese Commissie betreffende elektriciteitsbalancerings¹ bepaalt dat er verschillende Europese platformen voor de uitwisseling van balanceringsenergie moeten worden opgericht. Twee van deze platformen zijn het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met automatische activering (hierna: „platform aFRR”) en het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met manuele activering (hierna: „platform mFRR”)².

Overeenkomstig de procedure van verordening 2017/2195³ hebben alle transmissiesysteembeheerders (hierna: „TSB's”) de nationale regulerende instanties (hierna: „NRI's”)⁴ verzocht om goedkeuring van de gezamenlijke voorstellen voor methoden om de platformen aFRR en mFRR in gebruik te nemen.

Op gezamenlijk verzoek van de NRI's heeft het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) zich krachtens dezelfde verordening⁵ uitgesproken over deze voorstellen, zoals gewijzigd na uitwisseling en overleg tussen ACER, de NRI's en de TSB's. ACER heeft aldus twee besluiten genomen, het ene betreffende de aFRR-methode en het andere betreffende de mFRR-methode (hierna: „ACER-besluiten”); bij deze besluiten waren de betrokken methoden zoals gewijzigd en goedgekeurd door dit agentschap, als bijlage gevoegd.

Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV en TenneT TSO GmbH hebben bij de raad van beroep van

¹ Verordening (EU) 2017/2195 van de Commissie van 23 november 2017 tot vaststelling van richtsnoeren voor elektriciteitsbalancerings (PB 2017, L 312, blz. 6).

² Respectievelijk de artikelen 20 en 21 van verordening 2017/2195.

³ Artikel 20, lid 1, en artikel 21, lid 1, van verordening 2017/2195.

⁴ Artikel 5, lid 1, en lid 2, onder a), van verordening nr. 2017/2195.

⁵ Artikel 5, lid 7, van verordening 2017/2195.

ACER (hierna: „raad van beroep”) tegen deze besluiten beroepen ingesteld⁶. Nadat hun beroepen zijn verworpen, hebben zij bij het Gerecht twee beroepen ingesteld tot nietigverklaring van de beslissingen van de raad van beroep voor zover deze hen betreffen, van bepaalde punten in de ACER-besluiten en van de daarbij gevoegde methoden.

De Tweede kamer (uitgebreid) van het Gerecht verwerpt deze beroepen en doet bij deze gelegenheid uitspraak over de verdeling van de bevoegdheden tussen ACER en de NRI's bij de vaststelling van de aFRR- en mFRR-methoden. Bovendien spreekt het Gerecht zich uit over de functies die op grond van verordening 2017/2195 vereist zijn voor de werking van de platformen aFRR en mFRR.

Beoordeling door het Gerecht

Om te beginnen verklaart het Gerecht de beroepen tot nietigverklaring niet-ontvankelijk voor zover zij zijn gericht tegen de ACER-besluiten en de bijlagen. Het Gerecht wijst erop dat, volgens artikel 263, vijfde alinea, VWEU en de handeling tot oprichting van ACER, verordening 2019/942⁷, verzoeksters niet-bevoorrechte partijen zijn⁸ en dus voor het Gerecht uitsluitend nietigverklaring kunnen vorderen van de beslissingen van de raad van beroep; niet van de ACER-besluiten en de bijlagen. Bijgevolg toetst het Gerecht in casu slechts de rechtmatigheid van de beslissingen van de kamer van beroep, met name voor zover daarbij de ACER-besluiten en de daarbij gevoegde aFRR- en mFRR-methoden volledig worden bevestigd.

In lijn met bovenstaande overwegingen zet het Gerecht zijn analyse ten gronde voort. In de eerste plaats verwerpt het Gerecht verzoeksters' betoog dat de raad van beroep het recht onjuist heeft opgevat door niet vast te stellen dat ACER zijn bevoegdheid te buiten was gegaan door de betreffende besluiten te nemen.

Op dit punt merkt het Gerecht op dat ACER volgens artikel 6, lid 10, van verordening 2019/942 en artikel 5, lid 7, van verordening 2017/2195, zoals van toepassing ten tijde van de vaststelling van de beslissingen van de raad van beroep, bevoegd is om uitspraak te doen of individuele beslissingen te nemen over reguleringskwesties met gevolgen voor de grensoverschrijdende handel of de grensoverschrijdende systeemveiligheid, zoals de aFRR- en de mFRR-methode, wanneer, zoals in casu, de NRI's daar gezamenlijk om vragen. Volgens het Gerecht blijkt uit deze bepalingen niet dat de bevoegdheid van ACER beperkt is tot uitsluitend de punten waarop de betrokken autoriteiten het oneens zijn.

Deze letterlijke uitlegging vindt steun in de context en de doelstellingen van de regeling waarvan die bepalingen deel uitmaken. Uit de toelichting bij de voorstellen voor verordening 2019/942 en verordening nr. 713/2009⁹, die voorheen van toepassing was, blijkt dat de Uniewetgever duidelijk de bedoeling had ervoor te zorgen dat besluiten over grensoverschrijdende kwesties doeltreffender en sneller werden genomen, door de eigen beslissingsbevoegdheid van ACER te versterken op een manier die verenigbaar is met het behoud van de centrale rol van de nationale regulerende instanties bij energieregulering, overeenkomstig de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid. Uit de overwegingen van verordening 2019/942¹⁰ blijkt ook dat ACER is opgericht om de regelgevingsleemte op het niveau van de Unie te dichten en om bij te dragen tot een efficiënte werking van de interne markten voor elektriciteit en aardgas.

De doelstelling en de context van de relevante bepalingen van de verordeningen 2019/942 en 2017/2195 alsmede de omstandigheden van het concrete geval bevestigen dus dat ACER bevoegd is om uitspraak te doen over de

⁶ Krachtens artikel 28 van verordening (EU) 2019/942 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (PB 2019, L 158, blz. 22).

⁷ Overweging 34, artikel 28, lid 1, en artikel 29 van verordening 2019/942.

⁸ Bevoorrecht zijn de partijen bedoeld in artikel 19, eerste en tweede alinea, van het Statuut van het Hof, namelijk de lidstaten, de instellingen van de Unie, de staten – niet zijnde lidstaten – die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, alsmede de in die overeenkomst bedoelde Toezichthoudende Autoriteit van de EVA.

⁹ Verordening (EG) nr. 713/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot oprichting van een Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators (PB 2009, L 211, blz. 1).

¹⁰ Overweging 10 van verordening 2019/942, voorheen overweging 5 van verordening nr. 713/2009.

uitwerking van de aFRR- en mFRR-methoden indien de NRI's daar gezamenlijk om vragen. Aangezien ACER eigen besluitvormingsbevoegdheden heeft ontvangen teneinde het in staat te stellen zijn regelgevende functies onafhankelijk en doeltreffend te vervullen, is dit agentschap eveneens bevoegd om de voorstellen van de TSB's te wijzigen teneinde deze voorstellen in overeenstemming te brengen met het energierecht van de Unie, zonder te zijn gebonden aan eventuele punten die de bevoegde NRI's zijn overeengekomen.

Hieruit volgt dat de raad van beroep van ACER het recht niet onjuist heeft opgevat door te bevestigen dat ACER bevoegd is om uitspraak te doen over de punten van de aFRR- en mFRR-methoden die de NRI's zijn overeengekomen.

In de tweede plaats stemt het Gerecht niet in met verzoeksters' betoog dat de raad van beroep het recht onjuist heeft opgevat door te constateren dat de toevoeging van de capaciteitsbeheersfunctie aan de functies die vereist zijn voor de werking van de platformen aFRR en mFRR, niet aan de TSB's was opgelegd door ACER, maar een rechtstreeks gevolg was van de toepassing van verordening 2017/2195.

Meteen verduidelijkt het Gerecht dat deze toevoeging bepalend is om te beoordelen of de door de TSB's opgestelde voorstellen moesten voldoen aan de aanvullende eisen in verordening 2017/2195¹¹ wanneer, zoals in casu, de TSB's meerdere entiteiten willen aanwijzen om de verschillende vereiste functies te vervullen. Het Gerecht merkt op dat, overeenkomstig deze verordening, de door de TSB's ingediende methodevoorstellen een definitie moeten bevatten van de functies die vereist zijn voor de werking van de platformen aFRR en mFRR¹². Hoewel uit verordening 2017/2195 volgt dat deze platformen ten minste de activeringsoptimaliseringsfunctie en de functie voor TSB-TSB-verrekening moeten omvatten¹³, is het niet uitgesloten dat een andere functie, zoals capaciteitsbeheer, ook noodzakelijk wordt geacht voor de werking van deze platformen, met name indien de toevoeging van die functie nodig is voor het verzekeren van een algemene structuur van dit platform op basis van gemeenschappelijke beheersbeginselen en bedrijfsprocessen.

Uitlegging van het begrip „functie die vereist is voor de werking van de platformen aFRR en mFRR”, bezien vanuit de context en de doelstellingen van verordening 2017/2195, onderbouwt de overtuiging dat deze functie zowel technisch als juridisch noodzakelijk blijkt voor een doeltreffende en veilige ingebruikname en werking van deze platformen.

Volgens het Gerecht beantwoordt de capaciteitsbeheersfunctie aan die noodzakelijkheidsvoorwaarde. Juridisch gezien verplicht verordening 2017/2195 de TSB's namelijk ertoe om de beschikbare transmissiecapaciteit tussen zones continu bij te werken voor de uitwisseling van balanceringsenergie of voor onbalansnetting. Technisch gezien vormt de continue bijwerking van de capaciteit, waar de capaciteitsbeheersfunctie op is gebaseerd, blijkens de in casu opgestelde methodevoorstellen voor aFRR en mFRR essentiële informatie voor de activeringsoptimaliseringsfunctie. De capaciteitsbeheersfunctie is overigens door de TSB's zelf aan de platformen toegevoegd om te voldoen aan de eisen van verordening 2017/2195 inzake een algemene structuur in termen van doeltreffendheid en veiligheid.

Gelet op met name de voorgaande overwegingen worden de beslissingen van de raad van beroep bevestigd.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

¹¹ Artikel 20, lid 3, onder e), i)-iii), en artikel 21, lid 3, onder e), i)-iii), van verordening 2017/2195.

¹² Artikel 20, lid 3, onder c), en artikel 21, lid 3, onder c), van verordening 2017/2195.

¹³ Artikel 20, lid 2, en artikel 21, lid 2, van verordening 2017/2195.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De volledige tekst van de arresten ([T-606/20](#) en [T-607/20](#)) is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Volg ons!

